

RIIGI TEATAJA

Nr. 49.

8. juunil 1934.

Nr. 49.

Art. 417. Raudteede seaduse muutmise ja täiendamise dekreet.

- 418. Eksporteeritavate maiusainete valmistamisel tarvitatud toorainete sisseveotollimaksu tagasimaksmise määruse muutmise määrus.
- 419. Väljaveetavate tekstiiltoodete valmistamisel tarvitatud toorainete sisseveotollimaksu tagasimaksmise määrus.
- 420. Tallinna linna veetariifi täiendus.
- 421. Ehitusesundmäärus Möisaküla alevis.

417. Raudteede seaduse muutmise ja täiendamise dekreet.

Antud Riigivanema poolt 1. juunil 1934.

I.

Raudteede seaduse (RT 22 — 1931 ja 112 — 1931) § 7 p. 1, ühes sissejuhatava osaga, § 48 p. 7, ühes sissejuhatava osaga ja §§ 61 ja 104 muudetakse ning pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 7. Reisijate ja kaupade vedu tasuta või alandatud hinnaga peale seaduses või raudtee kontsessiooni lepingus ettenähtud juhtude, võib toimuda riiklikkudes ja ühiskondlikkudes huvides üksikuil juhtudel Vabariigi Valitsuse otsusel. Peale seda on Teedeministril õigus tema poolt antud määruste korras lubada tasuta sõidu raudteel:

- 1) raudteeteenistuses seisvaile isikuile ja nende perekondadele ning väljaspool raudteed riigiteenistuses seisvaile isikuile, kelle teenistus otseses ühenduses raudtee tegevusega, kui ka Teedeministeeriumi, riigikontrolli teedeosakonna raudteebüroo ja raudteepolitsei ametnike perekonnaliikmeile; perekondadele antavate maksuta sõidupiletite arv ei või tõusta üle 6 pileti aastas, millele lisaks võib anda tähtajalisi pileteid õpilastele kuni 20 a. vanuseni alg-, kesk- ja kutsekoolis kui ka ametit õppimas käimiseks.

§ 48. Saatekirja märgitakse järgmised andmed:

- 7) Lunamaksu suurus, kui kaup saadetud lunamaksuga (§ 61) ning lunamaksu saaja nimi ja aadress.

§ 61. Saatjal on õigus määrata lunamaksu kaubale selle väärtuseni. Lunamaksuga saatmise eest võetakse komisjonimaksu tariifi järgi.

Lunamaksuga kauba saatmisel saatja märgib saatekirja lunamaksu summa, selle saaja nime ja aadressi.

Lunamaksuga saadeti si antakse välja ainult pärast lunamaksu tasumist sihtjaama kassasse.

Raudtee vastutab lunamaksusaaja ees, kui sihtjaam eksikombel lunamaksuga kaubasaadetise välja annab lunamaksu summat sissenõudmata, kusjuures vastutus ei ületa kauba väärtust ja raudteele jääb regressi õigus kaubasaaja vastu.

Lunamaksud, mis jäänud nõudmata aasta jooksul pärast nende sissemaksmist, lähevad raudtee korraldusse raudteeteenijate hoolekande otstarbeks.

Tariifis antakse üksikasjalised määrused käesoleva paragrahvi täitmise, lunamaksu väljamaksmise kui ka lunamaksu suurendamise, vähendamise või muutmise kohta kaubasaatja poolt.

§ 104. Veolepingust järelduvate nõuetega võib esineda raudtee vastu ainult kaubakäsutaja; lunamaksu väljaandmise nõude võib esitada üksnes see, kes saatekirjas nimeliselt tähendatud lunamaksusaajana.

Käesolevas paragrahvis tähendatud nõudeõiguse edasiandmine teisele isikule on keelatud, välja arvatud õiguste edasiandmine kaubasaaja ja kaubasaatja vahel ning kindlustusseltsidele ja speditsooniäridele.

II.

Sama seaduse § 7 täiendatakse p.p. 13 ja 14 järgmises redaktsioonis:

13) kriminaal- ja poliitilise politsei ametnikele;

14) välispolitsei ametnikele — viiekümneprotsendilise hinnaalandusega.

III.

Käesolev dekreet hakkab maksma avaldamisega.

Tallinnas, 1. juunil 1934.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

O. Sternbeck

Teedeminister.

418. Eksporteeritavate maiusainete valmistamisel tarvitatud toorainete sisseveotollimaksu tagasimaksmise määru se muutmise määru s.

Antud Majanduseministri poolt 31. mail 1934.

Alus: Tolliseadustiku § 235 (RT 45/46 — 1923).

I.

Eksporteeritavate maiusainete valmistamisel tarvitatud toorainete sisseveotollimaksu tagasimaksmise määru se (RT 89 — 1932) § 3 p. d muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 3 p. d) 1. täitmata karamellkompvekkidelt 0,22 krooni.

2. täidetud karamellkompvekkidelt 0,19 krooni.

II.

Käesolev määru s hakkab maksma avaldamisega.

Nr. 9267. T.

Majanduseminister K. Selter.

Tööstuseosakonna direktor O. Hinto.

419. Väljaveetavate tekstiiltoodete valmistamisel tarvitatud toorainete sisseveotollimaksu tagasimaksmise määrus.

Antud Majanduseministri poolt 31. mail 1934.

Alus: Tolliseadustiku § 235 (RT 45/46 — 1923).

§ 1. Kodumaa tekstiilvabrikutele, kes omavad Majanduseministee-riumi tööstuseosakonna loa käesoleva määrusega antava soodustuse kasutamiseks, makstakse tagasi sisseveotollimaks toorainetelt, mis nad tarvitanud oma väljaveetavate tekstiiltoodete valmistamiseks, kui nad täidavad järgnevates §§ nimetatud tingimusi.

Tekstiiltoodeteks käesoleva määruse mõttes loetakse järgmised lõngadest ja niitidest valmistatud tooted ületöötatud kujul (mitte toored): litsed ja paelad igasugused, kangad loomulikust siidist, kunsti- ja poolsiidist ja poolkunstsiidist, silmkoetud ja trikoorie kunsti- ja poolsiidist, teosed, ka kandeasjad eelnimetatutest, silmkoetud teosed, ka kandeasjad puuvillased, villased, poolsiidist ja poolkunstsiidist ning ka eelnimetatud tooted tselluloidist, kumminiidist, metallist ja muudest ainetest osade lisandustega.

§ 2. Oma tekstiiltoodete väljaveol peab tekstiilvabrik need üles andma läbilaskvale tolliasutisele revideerimiseks üldises korras ja ülesandekirjas avaldama palve, et temale tagasi makstaks tekstiiltoodete valmistamisel tarvitatud toorainete sisseveotollimaks.

Tekstiilvabrik esitab tekstiiltoodet tolliasutisele revideerimiseks puh-tas nettos.

Tekstiilvabrik lisab ülesandekirjale tekstiiltoodete üksikute artiklite proovid hulgal, mis vajalik kaubakoostise kindlaksmääramiseks ja täpse spetsifikatsiooni, milles tuleb täpselt loetleda:

- a) iga kasti märgid, numbrid, brutto-, taara- ja nettokaalud;
- b) igasse kasti ja selle algaotusse — karpi pakitud kauba: pakkimise viis, artiklite nimetus; iga artikli: hulk mõõdus või arvus ja netto kaalus; iga artiklis sisalduvate materjalide nimetus, lõngade juures ka nr. märkides, nende kaalu vahelkorrad ja nettokaalud, samuti sisseveotariifi §§ ja punktid, milliste järgi materjalid algkujul sisseveol tolliti.

§ 3. Tolliasutis revideerib väljaveetavad tekstiiltoodet Tolliseadustikus ette nähtud üldises korras, võrdleb esitatud kauba spetsifikatsiooni andmetega ja proovidega ja määrab kindlaks kauba nettokaalu üksikute artiklite järgi.

Pärast seda määrab tolliasutis kindlaks materjalide sisaldavuse kaubas proovide järgi ja sisseveotariifi §§ ja punktid, missuguste järgi tagasimaksmisele kuulub nende sisseveotollimaks. Kui tolliasutis oma abinõudega ei suuda teha kindlaks kauba koosseisu, siis on tal õigus saata kaup analüüsimiseks riiklikku katsekotta tekstiilvabriku kulul.

§ 4. Pärast tekstiiltoodete välismaale läbilaskmist ja tolliasutise poolt nendes sisalduvate materjalide hulga kindlaks määramist makstakse väljaveetud tekstiiltoodetelt tagasi nende valmistamiseks tarvitatud toorainete sisseveotollimaks leitud sisaldavuse järgi järgnevatel alustel:

1. Tarvitatud toorainete kaaluks loetakse tolliasutise poolt kindlaks määratud nettokaal, millele lisatakse toorainete ümbertöötamise kadu:

- a) puuvillasele lõngale või niidile, välja arvates lüstreeritud (eisen-garn) 5%
- b) villasele lõngale või niidile 5%
- c) ketramata, kedratud või niidiks korrutatud tooressiidile (grezile) 25%
- d) kunsti- ja poolsiidist lõngale 5%

e) eelmistes lit. nimetamata toorainete kaalule ümbertöötamise kadu ei lisata.

2. Tooraineks tarvitatud kiudainete sisseveotollimaksu makstakse tagasi ainult alljärgnevate sisseveotariifi paragrahvide tollimäärade järgi, sellele vaatamata, et kiudained tekstiiltoodetes ei esine enam toorel kujul vaid ületöötatult:

- a) puuvillane lõng või niit (peale lüstreeritu) § 183 pkt. 1-a, 6-a, 6-b ja 6-c järgi;
- b) puuvillane lõng või niit lüstreeritud (eisengarn) § 183 pkt. 1-b ja 6-a märkus 1 järgi;
- c) villane lõng või niit § 186 pkt. 2-a ja 3-a järgi;
- d) ketramata, kedratud või niidiks korrutatud tooressiid (grez) § 180 pkt. 5 ja § 185 pkt. 1-a järgi;
- e) siidilõng siidijäänustest — § 185 pkt. 2-a järgi;
- f) kunstiidilõng — § 185 pkt. 3-a järgi.

Lit. c ja f nimetatud §§ tollimäärade järgi makstakse tagasi tollimaksu ka neil juhtudel kui sisse toodi värvitud villast lõnga või värvitud kunstiidilõnga.

Teistelt toorainetelt makstakse sisseveotollimaks tagasi nende tollimäärade järgi, mille järgi nendelt sisseveotollimaks tasuti.

3. Kui tolliasutise poolt kindlaks tehtud kauba koostis ei ühtu spetsifikatsioonis tähendatud kauba koostisega, siis ei maksa tolliasutis selle kauba osa pealt, mis ei ole kooskõlas spetsifikatsiooniga, sisseveotollimaksu tagasi.

4. Kaubaartiklitelt, mille hulk saadetises on vähem kui 3 kilogrammi, tolliasutis sisseveotollimaksu tagasi ei maksa.

5. Toorainete sisseveotollimaks makstakse tagasi ainult siis, kui tekstiilvabrik esitas tõenduseks tollikviitungid toorainete sisseveotollimaksu tasumise kohta. Tollikviitungid tulevad esitada hiljemalt kuue kuu jooksul, arvates tekstiiltoodete väljaveo päevast, vastasel korral kaotab tekstiilvabrik õiguse sisseveotollimaksu tagasisaamiseks.

Esitatud tollikviitungeile teeb tolliasutis tollimaksu tagasimaksmisel märkusi kviitungite kasutamise kohta ja võtab need ära tekstiilvabrikult, kui need lõplikult kasutatud. Tollikviitungeid võetakse arvesse ainult siis, kui need on välja antud tekstiilvabriku nimele, kui nendes tähendatud toorainete tolliasutustest väljalaskmise päevast kuni tekstiiltoodete väljaviimiseni ei ole möödunud üle 6 kuu ja kui toorained on varemalt sisse toodud, kui valmistooted välja veetud.

6. Tolliasutis arvutab tekstiilvabrikule tagasimaksmisele kuuluva sisseveotollimaksu summa ja maksab selle tekstiilvabrikule üldiste määruste järgi, mis on ette nähtud summade tagasimaksmise asjus. Kokkuleppel tekstiilvabrikuga võib sisseveotollimaksu tagasimaksmine sündida ka perioodiliselt mitme eksporteeritud saadetise eest koos.

§ 5. Käesolev määrus hakkab maksma selle avaldamisega Riigi Teatajas.

§ 6. Käesoleva määruse maksmahakkamisel kaotab maksvuse välja veetavate tekstiiltoodete valmistamisel tarvitatud toorainete sisseveotollimaksu tagasimaksmise määrus (RT 63 — 1933) ja selle määruse täiendamise määrus (RT 77 — 1933).

Nr. T. 8773.

Majanduseminister K. Selter.

Tööstuseosakonna direktor O. Hinto.

Tallinna linnavolikogult 16. mail 1934 vastu võetud

420. Tallinna linna veetariifi 1. aprillist 1931 täiendus.

Linnavolikogult 18. veebruaril 1931 vastu võetud ja RT 40 — 1931 avaldatud Tallinna linna veetariifi 1. aprillist 1931 III osa täiendatakse järgmise uue lõikega:

Alates 1. aprillist 1934 linnavalitsusel on õigus sõlmida samasuguseid lepinguid ka haiglatega, kui nende keskmine veetarvitus ületab 500 k.-meetrit kuus.

Linnapea J. Soots.
Sekretär G. Pinding.

Mõisaküla alevivolikogult 10. aprillil 1934 vastu võetud ja
Siseministrilt 29. mail 1934 kinnitatud

421. Ehitusesundmäärus Mõisaküla alevis.

Antud Ajutise aleviseaduse § 62 põhjal.

§ 1. Uute ehituste püstitamine ja igasugused olemasolevate ehituste ümberehitamised Mõisaküla alevi ehitusepiirkonnas võivad sündida ainult alevivalitsuse loal ja tema poolt kinnitatud plaani järgi. Samuti kuulub alevivalitsuse loa andmisele:

1) maa-aluste juhede ja torude ning lahtiste kanalite ehitamine ning olemasolevate sulgemine avalikkudel tänavatel ja platsidel ja nende ääres;

2) sõnniku-, virtsa- ja raiskveeaukude, kui ka väljakäigukohtade ehitamine.

§ 2. Alevivalitsusele kuulub loaandmine ka järgmiste ehitusetööde tegemiseks: 1) vanade kapitaalsete lammutamine ja uute ehitamine; 2) uute korstnate, kollete ja ahjude ehitamine, kui ka vanade ümberpaigutamine uutele kohtadele; 3) aedade ja plankude tegemine avalikkude tänavate ja platside ääres.

Nende tööde jaoks loanõutamine võib sündida ka suusõnaliselt, kusjuures p.p. 1 ja 2 tähendatud ehituste kohta tulevad esitada alevivalitsusele tarvilised selgitavad joonestused.

§ 3. Sooviavalduste sisseandmisel igasuguse ehituseloja saamiseks tuleb tähendada erilehel ehituseomaniku allkirjaga:

1) omaniku nimi ja elukoht;

2) tänav ja nr., kui ka krundi nr. kruntraamatu järgi;

3) kavatsetav ehitus või ümberehitamine;

4) katuste ja treppide materjal;

5) vastutava tööjuhataja-tehniku või ehitusemeistri nimi, kui need on palgatud.

§ 4. Ehitusetööde projekti kinnitamise sooviavaldusele tuleb juurde lisada andmed ja joonestused, mis uute ehituste või ümberehitamiste ehituskava täielikuks selgitamiseks vajalikud ja nimelt:

1) alevi ehituseplaanile vastav asetuseplaan, millel tuleb ära tähendada kavatsetavad uued, kui ka olemasolevad ümberehitamisele tulevad hooned, kaevud, sõnniku- ja virtsaaugud, üldse kõik andmed, mille järgi võiks otsustada uue ehituse seadusliku asetuse üle.

Samuti tuleb asetuseplaanil tähendada krundi puutuvate tänavate nime- tus ja naaberkruntidel asuvate hoonete kaugus, kuni 5 meetri kauguses piirist, ning hoonete kaugused üksteisest ja krundi piirist;

2) ehituseprojekt, millel olgu tähendatud:

a) kõigi kordade (ka keldrikorra) plaanid ühes treppidega, korstnatega, ahjudega ja igasuguste lõõridega, kõigi vastavate materjalide tähendamiseiga värvides;

b) hoonelõiked, lõiked läbi treppide ja väljakäigukohtade;

c) tänavapoolsed fassaadid;

d) tarvilised detailjoonestused.

Arvudega tuleb tähendada hoonete pikkus, laius ja kõrgus ja ruumide kõrgus. Teisi andmeid tuleb esitada ainult alevivalitsuse erilisel nõudmisel.

§ 5. Asetuseplaan, projekt ja muud kavatsetavate ehitusetööde selgitamiseks vajalikud andmed tuleb esitada kahes eksemplaris, mõõtudes 20×33 sm. Ette pandavad projektid peavad olema tugeval joonestusepaberil, läbipaistval lõuendil või valguskoopia kujul, kusjuures vähemalt üks eksemplar oleks lõuendile kleebitud. Joonestused peavad vastama mõõtudele: asetuseplaanid — 1:1000, plaan, fassaad ja lõiked — 1:100, detailjoonestused — 1:20.

Ehitusematerjalid tulevad tähendada joonestusel vesivärvidega või märkida vastavalt Teedeministri poolt kinnitatud ehituse osade ja materjalide kriipsutamise ja värvimise tabelile.

§ 6. Kõik sisseantavad joonestused ja andmed peavad olema varustatud ehituseprojekti kokkuseadja ja ehituseomaniku allkirjaga.

§ 7. Ehituseluba on maksev kahe aasta jooksul. Väljaantud luba kaotab maksvuse nende iseseisvate ehituste ja tööde jaoks, mille täideviimisele ei ole asutud nimetatud aja jooksul; või kui seisak ehitusetöodes vältab vähemalt kaks aastat.

§ 8. Ehitusetöö kestel peab ehituse omanik alevivalitsusele andma kirjalikult või suusõnaliselt järgmisi teateid:

1) alusmüüride valmissaamise üle;

2) tooreehituse lõpu, s. o. pärast seinte püstitamist kõigi konstruktsioonidega ja ühendustega, katuse püstitamist ja treppide ehitamist;

3) ehituse ja kõigi sisemiste tööde lõpetamise üle.

Alevivalitsuse märkused tööde õigeks ja projektile vastavalt täidetuks tunnistamise üle tehakse omanikule väljaantud projektile, milline projekt tuleb alal hoida kogu ehitusetööde kestvusel. On lubamata majade kasutamisele võtmine ilma alevivalitsuse loata.

§ 9. On keelatud katta hooneid õlg- ja rookatustega.

§ 10. Alevi maa-ala piirides ei või rajada uusi ega sulgeda olemasolevaid tänavaid ja teid ilma alevivalitsuse loata.

Iga maa- või krundiomanik või valdaja on kohustatud võimaldama alevivalitsusele krunti läbistavate olemasolevate veejooksu- ja mustaveekraavide, kanalite ja torude korrashoiu, kui nende kaudu on võimalik ära juhtida vett vähemalt ühelt krundilt; nende sulgemine ilma alevivalitsuse loata on keelatud.

§ 11. Ehituste suhtes jaguneb Mõisaküla alev järgmistesse ehituseraioonidesse:

I ehituseraioon — krundid Kesk tänava ja turuplatsi ääres — kinnise ehituseviisiga.

II ehituseraioon, mis piiratud kirde ja ida poolt raudtee maa-alaga, lõuna poolt kruntidega, mis asuvad põhja pool Rohelist ja Karjamaa tänavat ning lääne poolt kruntidega, mis asuvad ida pool Kooli tänavat, ning kooli krundiga — lahtise ehituse viisiga.

III ehituseraioon, mis piiratud kinnitatud aleviehituseplaanil rohelise joonega — lahtise ehituseviisiga.

IV ehituseraioon — ülejäänud maa-alad alevi administratiiv-piirides.

§ 12. Avalikkude tänavate ja platside ääres olevad aiad ja plangud peavad kujundama katkestamata joone ja nad ei tohi ette astuda tänavatesse või platsidesse.

On keelatud piirata krunte tänava poolt okastraataiaga madalamalt 2 meetrit. Tänavaid piiravad aiad ja plangud, kuni 2 meetri kõrguseni võivad olla ainult siledast materjalist.

Kolmandas ehituseraioonis ei või tänava äärsed aiad ja plangud olla kõrgemad kui 1,50 meetrit.

Alevivalitsuse nõudmisel ja tema poolt määratud tähtjaks on vastavad krundiomanikud või valdajad kohustatud kõrvaldama ja asendama uutega aiad ja plangud, kui need vananemise, lagunemise või korratuse tõttu rikuvad tänava või platsi ilu ja väljanägemist.

§ 13. Kruntidel, mis ei asu avalikkude tänavate või platside ääres, võib lubada eluhoonete püstitamist ainult niisugusel korral, kui nende kruntide juurde kuulub vähemalt 4 meetri laiune väljasõidutee avalikule tänavale või avalikule liikumisele avatud platsile.

§ 14. Igal hoonestataval krundil peab hoonetest vabaks jääma vähemalt üks õue, pindalaga mitte alla 75 m² ja laiusega mitte alla 8,5 meetri. Igal õuel (hoovil) peab olema ühendus tänavaga või avalikuks liikumiseks avatud platsiga.

Kinnise ehituseviisi juures, s. o. kui tänaväärne krundi külg on hoonestatud ühelt naaberpiirilt kuni teiseni, peavad olema läbi majade läbisõidud massiivsete võlvitud seintega ja nende laius mitte alla 2,5 meetri, ning kõrgus mitte alla 2,75 meetri.

§ 15. Ehitusi püstitatakse, vastavalt kinnitatud alevi ehituseplaanile, esimeses ja teises ehituseraioonides esiküljega punasele tänava piirjoonele, kolmandas raioonis — sellest kuus meetrit krundi sissepoole ja neljandas ehituseraioonis — sellest vähemalt 8 meetrit krundi sissepoole.

On keelatud ehitada katuse räästaid tänava või jalgteel kohal ilma katuse-rennita.

§ 16. Lahtises ehituseviisis, samuti puust majad peavad asuma naaberkruntide piirist vähemalt 4,25 meetri kauguses.

Kaugemal kui 15 meetrit tänava piirjoonest võib püstitada ehitisi ka naabri krundi piirile, kuid tulemüüri, mille juures katusekallak ei tohi olla tulemüüri poole. Samuti peab olema tulemüür sauna või pesuköögi eraldamiseks teistest ühe katuse all olevatest puuehitistest.

§ 17. Puust ehitused võivad olla kuni 25,5 meetrit pikad ja kuni 8,6 m kõrged. On keelatud kõrgemate kui kahekordsete puu- ja segamajade ehitamine. Hoone kõrgus tuleb arvata kõnniteest või maapinnast kuni ülemise korra laeluseni. Puu- ja segaehtuste juures loetakse mesaniin-, mansard-, katuse- või poolkord korraks. Vahemaa kahe puu- või segamaja vahel ei tohi olla vähem, kui neist kõrgema hoone kõrgus.

§ 18. Ühel ja samal krundil asuvate ehituste vahel, mis ei liitu vahetult üksteise külge, peab olema vahemaa järgmises laiuses:

- 1) kui mõlemad hooned on kivist — 4,25 m,
- 2) kui on üks hoone kivist, teine puust — 6,40 m ja
- 3) sega- või puuhoonete korral — 8,50 m.

§ 19. Tulemüüri paksus peab vastama ühekordsete kõrvalehituste juures vähemalt ühe telliskivi laiusele ja eluhoonete juures vähemalt ühe

telliskivi pikkusele. Tulemüürid peavad ulatuma püstloodis vähemalt 30 sm üle katuse katte ja neis ei tohi olla mingisuguseid avausi.

Kui katus on kaetud mittesüttiva materjaliga, siis võib tulemüür ulatuda tihedalt vastu mittesüttiva katuse katet.

§ 20. Korstnad puuhoonetes peavad olema püstitatud iseseisva alusmüüri peale ja nad peavad olema eraldatud puuosadest, nagu laed, seinad, põrandad j.n.e. vähemalt 10 sm paksu kivimüürist tulekaitse vahega. Pööningul peavad korstnad olema igast küljest krohvitud pööningu põrandast kuni katuse katteni ja hoone vabad puuosad peavad olema korstna välisseinast vähemalt 10 sm kaugel.

§ 21. Kütmise kohad (ahjud, pliidad, kolded j.n.e.) peavad olema heas korras. Ahju- ja pliidisuu ning kollete ees peab põrand olema kaetud raudplekiga.

§ 22. Puust eluhoonetes peab puust trepid nii asetatama, et igal teise korra korteril on kasutada vaba juurdepääs kahele eraldi väljapääsuga trepile. Väljapääsud ei tohi asetuda kõrvuti. Trepiruumid peavad vahetult piiratud olema vähemalt 10 sm paksuste prussidest seintega või vähemalt 13 sm paksuste palk- või sörestikseintega.

Ühekordset katusekorraga puust elumaja on lubatud ehitada ühe trepiga, kui katusekorra eluruumi põrandapind ei ületa 70 m².

Eluruumidesse viivate sunduslikkude trepiastmete kõrgus ei tohi olla üle 18 sm ja laius alla 25 sm.

Üksikutesse elukorteritesse viivate treppide trepiastmete puhaskõrgus peab olema: kahekordsetes elumajades — vähemalt 1 m, kolmekordsetes vähemalt 1,1 m. Trepid peavad olema varustatud käsipuudega. Trepikoja laius peab olema vähemalt 2,15 m, kui trepi pöördel on podestid ja vähemalt 2,60 m, kui trepil on keerdastmed.

§ 23. Elumajades peab olema vähemalt üks väljakäigukoht iga kolme korteri peale. Väljakäigukohad peavad olema heas korras ja ehitatud nii, et halvad gaasid ei rikuks õhku elukorterites ega koridorides.

§ 24. Iga eluhoone õuel peab olema pealt kaetud kast või auk pühkimete ja prügi ärapanemiseks ja raiskveeauk.

§ 25. Väljakäigukohtade augud peavad olema veekindlad, kindla kaanega ja neid peab õigel ajal tühjendatama. Olemasolevad selle paragrahvi nõuetele mittevastavad väljakäigukohad tulevad korraldada ümber kahe aasta jooksul, arvates selle sundmääruse jõusseastumise päevast.

§ 26. Tallid, laudad, pesuköögid ja igasugused kõrvalhooned peavad asuma krundi sees, vähemalt 5 meetrit tänava piirjoonest.

Solgi-, prügi-, sõnniku- ja väljakäigukohtade augud peavad asuma tänava piirjoonest vähemalt 5 meetrit ja ligemast kaevust vähemalt 6,5 meetrit kaugel. Olemasolevad laudad, tallid ja pesuköögid tulevad vastavalt selle paragrahvi määrusele alevivalitsuse poolt määratud tähtjaks kõrvaldada tänava äärest või ehitada ümber niiviisi, et virts ja muud halvastilõhnavad ained ei satuks rüvetama õhku ega maapinda avalikul tänaval või tänava ääres.

§ 27. Käesoleva sundmääruse vastu eksijaid karistatakse RNS § 29 järgi, kui nad ei kuulu teiste seaduses ette nähtud karistuste alla.

§ 28. Käesolev sundmäärus astub jõusse 15. päeval pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Alevivanem J. Paalin.

Sekretär E. Juurik.